

Δίν

Ἐκείνη

Πιστία

(Μακαρία)

Κίτρην Παρθένυ Βαρόνη

Παραγραφή Κίτρην

σ. 111

Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ^{δίδει γὰρ ὁδὴν} μάλιστα σημασία καὶ
 ὑγιᾶται σπουδαίῳ τῆς διὰ τὰς ὑπὸ τὸ ἔδαφος αὐτοῦ κρυ-
 πτομέγαν, μεγάλας ἀξίας καὶ ἡμῶν ἀρχαιότητας. Τηνοῖσι
 αὐτοῦ καὶ τοῦ χωρίου ὃν κατέχει σήμερον τὸ ἔρειον Μοῦσῶν
 στὴν Ἁγίαν Παρασκευῆς ἐν τῷ βορραιοανατολίῳ κρηπίδα
 τοῦ Ὀλύμπου ἔμειτο ἡ ἀρχαία ἐλληνικὴ πόλις ὅτις ἐν βω-
 μου τινος ἀφιερωμένον ἐστὶν τοῦ θεοῦ Δία ἱερῶν ἐπιμαθεῖσα
 οὕτω. Ἐπιφέρεται σήμερον ἔτι ἐκείνου ἰσχυρὰ τὸ χωρίον τοῦτο Μα-
 χαθρίαν μέρος κειραχυμένον ὑπὸ ἀναβρυσόντων ὑδάτων ἐπὶ
 τοῦ τόπου τούτου, ἐπὶ τοῦ ὄρους ἢ παραδόσει τῶν ἱερῶν
 διέσωσε τὴν πόλιν ὅτι ὑπῆρχε πόλις, κατέσθαι βυθισθεῖσα
 ἐν ὑδατίνῳ. Ὀλίγον κατωτέρω τοῦ χωρίου τούτου κρη-
 ἀστοχὰ καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐπιφέρεται μέρος ἱερῶν
 μεγάλου γίδου μετὰ κρημνῶν εἰδηρῶν ἀρχαίων, ἐξ ὧν ἀσφα-
 λῶς δίδεται γὰρ συμπεράσει ὅτι ἱερῶν ἐπιφέρει ἱερῶν
 μαίας φρούση τοῦ κρημνοῦ τούτου, ἐξ ὧν ἱεροσθέντος
 ἱστορῶν ἰσχυρὰ τὴν ἀρχαίαν, ὧν φαίνεται τότε ἐδουμένη
 μέχρι τοῦ μέσου τούτου, ὅπου ἀνοετέχει ὑπόστασις
 καὶ ὄρος. Ὀλίγον κατωτέρω καὶ ἐπὶ τοῦ βαρικοῦ Λιτο-
 χώρου ῥέει καὶ σήμερον ἡ ἀρχαία Ἐχιδνῶν καὶ γὰρ Χυλαῶ-
 ταμος, παραφῶν γλυκίστου ἐκχέει. Τημεῖστα δὲ ἀνάμ-
 μα καὶ ἀγάλματα ἐν μαρμάρῳ ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ
 μετανομιθεῖντα ἐν Καβφίην ἐπέδρασαν ἐπὶ τὸ μεταξὺ Μα-
 χαθρίαν καὶ Καρυσθῆν μέρος, τὸ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κρημ-
 νοῦ Καστροῦ. Ἐκείνου ἰσχυρὰ τὸ Καστροῦ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς κρη-
 ρισθῆ αὐτοῦ ὑπάρχουσι ἱεῖστοι ἀρχαιότατοι τάφοι, ἐπὶ
 τῶν ὁσίων ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ ἐπέδρασαν ἱεροσθῆ ὅσα ἐτά-
 μαι ἀρχαία τομίσματα καὶ χρυσεῖ στέφανοι. Ἐσαγραφ-
 θήσονται ὅτι ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου δίδει γὰρ ὁδὴν μάλιστα

Διον
(Ελευσί)
Πιερίαι

σημασία καὶ ὑποδοχῆ, γ' ἀνοφασιστῆ δὲ γὰ γίνωσκ ἀγαθουφαί,
αἴτιαι, μετὰ θεβα ἰσότητος δυνάμειν γὰ ὑποείσωμεν, δά φέρωσιν ἐν
φῶν μεγίστην σπουδαιότητα ἀτιμύμενα καὶ ὑπὲρ καχυποψία
ὁμοτήτων, ἄσπαστα ἐνδεῦτα καὶ τοῦ ὑποδοχῆ, τῆς ἰσοχῆς, τῆς ἀμ-
μῆς τῆς ἀρχαίας ταύτης ἔχρησθη ὡς καὶ τοῦ Δίου ὄσον κατὰ τὴν
καρὰδοξιν τῶν ὑποδοχῆ ἰσότητων ὁ βασιλεὺς Πόρος, λαβὼν τὸ
ὄνομα ἰσότητος ἐν τοῦ ὑποδοχῆ ἰσότητος Δίου τῆς ἐπιτοχῆς, νῆσ
μητιδοί. Ἐπι δὲ μάλλον αὐτῶν ἡ ἀγία καὶ ἐπιτοχῆς τῶν ἀρχαίων
τῶν Μαχαδρίας, ὅταν λαβὼν τὴν ἰσότητος ὅτι ὄχλην ἀνωτέρω καὶ ὑπο-
τότον αὐτῆς ἀτυγχεῖται ὑποδοχῆς ὁ ὄχλην, ἡ κατὰ τὴν αὐτῆ
τῶν δώδεκα Δίων τῶν ἀρχαίων Ἐχρησθη καὶ δὴ τοῦ Δίου τῶν δε-
ῶν, τοῦ γερμανοῦ καὶ ἀστεροῦ τοῦ Δίου, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα
τῆς ὡς καὶ ταύτης τοῦ Δίου, τῆς ἰσότητος ἀρχαίας καὶ ἰσότητος τῆς
δρυσουπιτινῆς, φῶν καὶ τοῦ ὑποδοχῆ τῶν ἀρχαίων Ἐχρησθη, τῶν
μεγάλων τούτων διδασκαλῶν ἀσπαστηνῆ ἀνδρωσύτητος ἔτε τῆ
ἰσότητος καὶ τῆς τέχνης. Ἐπι τῆς δὲ ταύτης τὸ χερσὶν ἀριθμῶν
ἐματὸν ὑποδοχῆ ἡ ἐματὸν ἐχρησθη ἐτῶν βίον.

(Ζημ. Οἰκός) γὰρ τοῦ χερσὶν φέρει χρονολογίαν 1118, αἱ δὲ
ἰσότητος ἐματὸν αὐτοῦ 1884).

Ζημ. Οἰκός | Μ. Δημιτριάδης Μανδρινῶν ἐν ἰσότητος φέρει
σ. 133 π. 2. (ἰσότητος ἀσπαστηνῆ ἀνδρωσύτητος ἔτε τῆ
Νῆσ 15/25 ἰσότητος 1925 ε. >